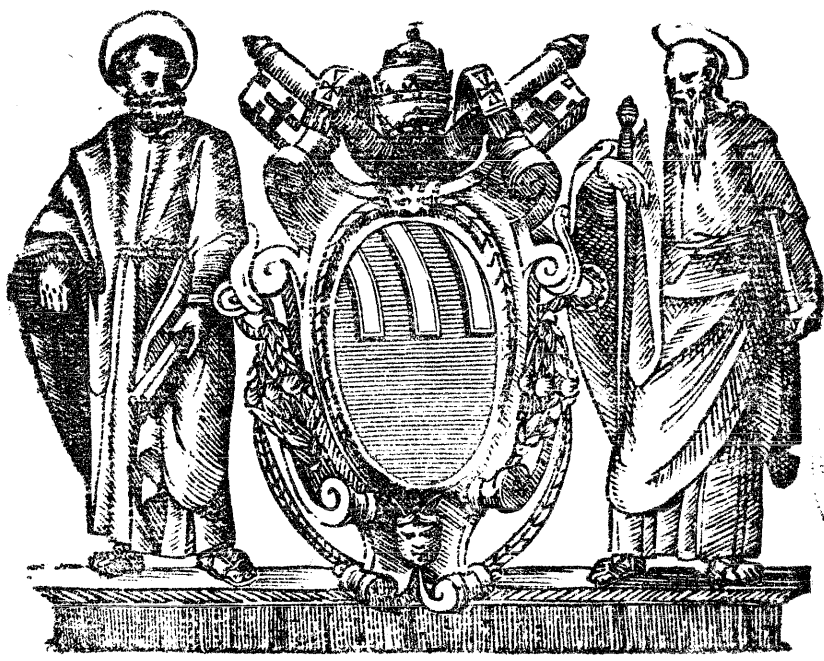

33

32 328

S. D. N.
 D. GREGORII
 PAPAЕ XV.
 CONSTITVTIO

De Exemptorum priuilegijs circa animarum curam,
 & Sacramentorum administrationem, Sancti-
 monialium Monasteria, & Prædicatio-
 nem Verbi Dei.

ROMÆ, Ex Typographia Reu. Camera Apostolica. 1623.

ПРОДАЖА

ОБЪЕКТОВ

НЕдвижимого имущества
на территории

г. Москва, м. ...
№ ...

г. Москва, м. ...

GREGORIVS
EPISCOPVS
SERVVS. SERVORVM DEI,

Ad perpetuam rei memoriam.

INSCRUTABILI Dei providentia Vniuersalis Ecclesiae regimini, meritis licet imparibus, praesidentes, pastoralis nostrae sollicitudinis partes esse dignoscimus, in eam curam praecipue incumbere, ut à dignis, & probatis tantum sacerdotibus sanctè administrantur Ecclesiastica Sacramenta; atque ut virginum Deo sacrarum Monasteria diligentissimè custodiantur; & viri assumantur idonei ad praedicationis officium salubritèr exequendum. Sanè Tridentinae Synodi decretis prouidè cautum est, nullum Presbyterum, etiàm regularem, posse Confessiones secularium, etiàm Sacerdotum, audire, nec ad id idoneum reputari, nisi aut parochiale beneficium habeat, aut ab Episcopis per examen, si illis videbitur esse necessarium, aut aliàs idoneus iudicetur, & approbationem, quae gratis detur, obtineat: Nec non ut in Monasterijs, seu domibus virorum, seu mulierum, quibus imminet animarum cura personarum secularium, praeter eas, quae sunt de illorum Monasteriorum, seu locorum familia personae; tam regulares, quàm seculares eiusmodi curam exercentes, subsint immediatè in ijs, quae ad dictam curam, & Sacramentorum administrationem pertinent, iurisdictioni, visitationi, & correctioni Episcopi, in cuius Diocesi sunt sita: Itemque ut Episcopi vniuersi sub obtestatione Diuini iudicij, & interminatione maledictionis

nis æternæ in omnibus Monasterijs sibi subiectis Ordinaria, in alijs verò Sedis Apostolicæ autoritate clausuram sanctimonialium, vbi violata fuerit, diligentè restitui, & vbi inuiolata est, conseruari maximè procurent; inobedientes, atque contradictores per censuras Ecclesiasticas, aliasquè pœnas, quæcunque appellatione postposita, competentes: Atque vt regulares in Ecclesijs suorum Ordinum prædicare volentes, se coràm Episcopis præsentare, & ab eis benedictionem petere teneantur; in Ecclesijs verò, quæ suorum Ordinum non sunt, nullo modo prædicare possint sine Episcopi licentia: contradicente autem Episcopo, nulli, etiàm in suorum Ordinum Ecclesijs, prædicare præsumant. Verùm quia experientis compertum est, Ecclesiastici regiminis rationes postulare, vt decretis eiusmodi aliquid adiungatur: matura deliberatione nostra, & ex certa scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, hac generali, ac perpetuo valitura Constitutione decernimus, statuimus, & declaramus, vt deinceps tam regulares, quàm seculares quomodolibet exempti, siuè animarum curam personarum secularium Monasterijs, seu domibus regularibus, aut quibusuis alijs Ecclesijs, vel beneficijs siuè regularibus, siuè secularibus incumbentem exerceant; siuè aliàs Ecclesiastica Sacramenta, aut vnum ex illis ministrent præuia Episcopi licentia, & approbatione; siuè quo quomodo in dictæ curæ exercitio, aut in eorundem Sacramentorum, vel alicuius ex illis administratione de facto absquè vlla auctoritate se ingerant: in his, quæ eiusmodi curam, seu administrationem concernunt, omnimodæ iurisdictioni, visitationi, & correctioni Diocesani Episcopi, tanquàm Sedis Apostolicæ delegati, plenè in omnibus subijciantur. Ad hæc tam regulares, quàm seculares huiusmodi nullis priuilegijs, aut exemptionibus tueri se possint, quominus, si deliquerint circa personas intra septa degentes, aut circa clausuram, vel circa bonorum administrationem Monasteriorum Monialium, etiàm Regularibus subiectarum, ab Episcopo loci, similiter tanquàm ad hoc Sedis Apostolicæ delegato, quonès, & quando opus fuerit, puniri, & corrigi valeant. Confessores verò siuè regulares, siue seculares, quomodocumque exempti, tam Ordinarij, quàm extraordinarij ad Confessiones Monialium, etiam regularibus subiectarum, audiendas nullatenus deputari valeant, nisi priùs ab Episcopo Diocesano idonei iudicentur, & approbationem, quæ gratis concedatur, obtineant. Sed & Administrantes bona ad eiusmodi Monasteria Sanctimonialium, vt præfertur, etiam regularibus subiectarum, pertinentia, siuè regulares extiterint, siuè seculares, quomodolibet exem-

pti,

pri, Episcopo loci, adhibitis etiam Superioribus regularibus, singulis
 annis rationes administrationis, gratis tamen exigendas, reddere te-
 neantur, ad idque iuris remedijs cogi, & compelli queant. Liceatq;
 Episcopo, ex rationabili causa Superiores regulares admonere, vt
 eiusmodi Confessores, atque Administratores amoveant: ijsq; Supe-
 rioribus id facere detrectantibus, aut negligentibus, habeat Episco-
 pus facultatem predictos Confessores, & Administratores amouendi
 quoties, & quando opus esse iudicauerit. Ac similiter possit Episco-
 pus, vnà cum Superioribus regularibus, quarumcunque Abbatissa-
 rum, Priorissarum, Præfectarum, vel Præpositarum eorundem Mo-
 nasteriorum, quocunque nomine appellentur, electionibus per se,
 vel per alium interesse, ac præsidere; absque vlla tamen ipsorum
 Monasteriorum impensa. Ac demum habeat Episcopus, tanquam
 dictæ Sedis delegatus, auctoritatem coercendi, ac puniendi quoscun-
 que exemptos tam seculares, quam regulares, qui in alienis Eccle-
 sijs, aut quæ suorum Ordinum non sunt, absque Episcopi licentia;
 & in Ecclesijs suis, aut suorum Ordinum, non petita illius benedictio-
 ne, aut ipso contradicente, prædicare præsumpserint. Ita vt Episco-
 pi in superscriptis casibus, & in prænomatas personas, in præmissis
 omnibus, & singulis, aut circa ea quo quo modo delinquentes, quo-
 ties, & quando opus fuerit, etiam extra visitationem, per censuras
 Ecclesiasticas, aliasq; pœnas, vti eiusdem Sedis delegati, procede-
 re, omnemq; iurisdictionem exercere liberè, & licitè valeant. Decer-
 nentes sic per quoscunque Iudices quavis auctoritate fungentes, etiam
 Sacri Palatii Auditores, necnon Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales,
 sublata eis, & eorum cuilibet, quavis, aliter iudicandi, & interpretandi
 facultate, & auctoritate, iudicari, & definiti debere; Irritum quoque, &
 inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel igno-
 rantèr contigerit attentari. Non obstantibus Constitutionibus, & ordina-
 tionibus Apostolicis in fauorem quarumcunque personarum, atque Or-
 dinum tam Mendicantium, quam non Mendicantium, Militarum, etiam
 Sancti Ioannis Hierosolymitani, Congregationum, Societatum, ac cu-
 iusuis alterius instituti, etiam necessariò, & in indiuiduo exprimendi,
 Monasteriorum, Conuentuum, Capitulorum, Ecclesiarum, & aliorum
 quorumcunque tam secularium, quam regularium locorum, necnon
 illorum, etiam iuramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmi-
 tate alia roboratis Statutis, vel Consuetudinibus, etiam immemorabi-
 libus; exemptionibus quoque, indultis, & priuilegijs, etiam in corpo-
 re iuris clausis, aut ex causa, & titulo oneroso, vel in limine fundatio-
 nis

nis concessis, etiã Mari Magno, seu Bulla aurea, aut alijs nuncupa-
tis; Conseruatorum deputationibus; eorumq; atque alijs inhibicio-
nibus; quibus Episcopi deferre minimè teneantur; & quibusuis alijs,
sub quibuscunq; tenoribus, & formis, ac cum quibusuis, etiã dero-
gatoriarum derogatorijs, alijsq; efficacioribus, & insolitis clausulis,
ne non irritantibus decretis, etiã Motu proprio, & ex certa scien-
tia, ac de Apostolica potestatis plenitudine, aut alijs quomodolibet,
etiã per viam communicationis, seu extensionis concessis, & iteratis
vicibus approbatis, & innouatis; etiã si pro illorum sufficienti deroga-
tione de illis, eorumq; totis tenoribus, & formis specialis, & indiuidua,
ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem im-
portantes, mentio, seu quæuis alia expressio habenda, aut aliqua alia
exquisita forma seruanda esset; ténores huiusmodi, ac si de verbo ad
verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita obseruata, inserti
forent, præsentibus pro expressis habentes, quibus quoad ea, quæ
eisdem præsentibus aduersantur, illis alijs in suo robore permanens,
specialiter & expressè derogamus; cæterisq; contrarijs quibuscunq;.
Cæterum quia difficilè foret præsentibus litteras ad singula quæque loca
deferri, vt ex tamen omnibus innotescant, mandamus illas ad valuas
Lateranen., & Principis Apostolorum de Vrbe Basilicarum, atque Can-
cellariæ Apostolicæ, & in acie Campi Floræ publicari, & inibi affigi, &
per aliquod temporis spatium dimitti, eisq; detractis, earum exempla
eo in loco relinqui. Ac volumus, vt earumdem præsentium littera-
rum transumptis, etiã impressis, manualicuius Notarij publici sub-
scriptis, & Sigillo Prælati, seu Personæ in dignitate Ecclesiastica consti-
tutæ munitis, in iudicio, & extra illud, vbi opus fuerit, eadem prorsus
fides adhibearur, quæ ipsis originalibus adhiberetur, si forent exhibi-
tæ, vel ostensæ. Nulli ergò omnino hominum liceat hanc paginam
nostrorum Statuti, declarationis, decretorum, derogationis, man-
dati, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si
quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis
Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, se nouerit incurfu-
rum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, anno incarnationis Do-
minicæ M. DC. XXII. Nonis Februarij, Pontificatus nostri
Anno Secundo.

V. Dat.

S. de Vrbinis.

Registrata in Secretaria Breuium.

In

*In nomine Domini Amen. Anno à Natiuitate Domini nostri
 Iesu Christi M. DC. XXIII. indictione sexta die ve-
 ro octaua Mensis Februarij; Pontificatus autem Sanctissimi
 in Christo Patris, & Domini nostri D. GREGORII Diuina
 prouidentia Papa XV. anno secundo, retroscripta litera
 Apostolica affixa & publicata fuerunt ad Valuas Basilicarij
 Sancti Ioannis Lateranen. Principis Apostolorum de Vrbe,
 ac Cancellarie Apostolica, & in acie Campi Floræ, dimissis
 ibidem earundem literarum originalibus appensis per aliquod
 temporis spatium, et exinde remotis, deinde dimissis earum-
 dem literarum copijs affixis, ut moris est, per nos Cosmum
 Modium, & Alexandrum de Rocchis Sanctissimi Domini
 Nostri Papa Cursores.*

Octavianus Spada Magister Cursorum.

